

פרשיית הדלפת סרטון ההתעללות בעציר במתקן "שדה תימן" וההליך למינוי פצ"ר חדש

מסבירון מאת ד"ר ערן שמיר-בורר

מהו הרקע להתפטרותה של הפרקליטה הצבאית הראשית (הפצ"רית) ומהן הטענות העולות נגדה ונגד אחרים בפרקליטות הצבאית בהקשר של הדלפת סרטון ההתעללות בעציר במתקן "שדה תימן" והאירועים שבאו בעקבות כך? מהו ההליך למינוי פצ"ר חדש ולמינוי ממלא מקום פצ"ר? אילו אתגרים לשלטון החוק מעוררת פרשייה זו? ומה עשויות להיות ההשלכות של כל אלה על היכולת להגן על חיילי צה"ל ומפקדיו מפני הסיכונים המשפטיים הנשקפים להם במישור הבינלאומי?

אירוע ההתעללות לכאורה בעציר פלסטיני על-ידי משרתי מילואים ששרתו במתקן המעצר "שדה תימן" במחצית שנת 2024, בעיצומה של מלחמת "חרבות ברזל", הוביל לשלוש פרשיות שונות המצויות על סדר היום הציבורי והמשפטי בימים אלה:

1. אירוע ההתעללות עצמו – מתברר בימים אלה בבית הדין הצבאי, שם הוגשו כתבי אישום נגד חמישה מן המעורבים המייחסים להם עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא והתעללות בנסיבות מחמירות בצוותא;
2. הפריצה של שר, חברי כנסת והמון אדם לבסיסי צה"ל במחאה על חקירת החשודים באירוע ההתעללות – מצויה בחקירה משטרתית המתנהלת בעצלתיים, כאשר חלק מן המעורבים מסרבים להתייצב לחקירתם;
3. הדלפת סרטון המתעד לכאורה את מעשה ההתעללות, וחשדות לטיוח ולהטעיה שנעשו בהמשך לכך.

מסבירון זה עוסק בפרשייה השלישית.

רקע

ביום 29.10.2025 פרסם [דובר צה"ל](#) כי "נפתחה חקירה פלילית בעניין פרסום הסרטון משדה תימן ונבדקת מעורבות גורמים בפרקליטות הצבאית. בשלב זה אישר הרמטכ"ל את בקשתה של הפצ"רית לצאת לחופשה עד לביורור פרטים נוספים בנושא". במקביל, הודיעה [היועצת המשפטית לממשלה](#), כי החקירה הפלילית נפתחה בעקבות מידע שהתקבל לאחרונה, ומנוהלת על-ידי אגף החקירות והמודיעין במשטרת ישראל, ובליווי פרקליטות המדינה. עדכון על-אודות הפתיחה בחקירה נמסר לבג"ץ.

[שר הביטחון](#) פרסם באותו היום כי הוא "מברך ומגבה את ההחלטה - מדובר בפרשה חמורה שיצרה עלילת דם נגד חיילי צה"ל בארץ ובעולם והיא חייבת להיבדק ולהיחקר עד תום". בפרסום נוסף של [שר הביטחון](#) מאותו יום הוא ציין, כי "מדובר באחת מעלילות הדם החמורות ביותר נגד חיילי צה"ל שחושפת אותם לרדיפות ולתביעות בכל העולם. הפצ"רית לא תשוב לתפקידה כל עוד הפרשה נחקרת וכאשר תסתיים נהג בהתאם למסקנות".

ביום 31.10.2025 הודיעה הפצ"רית, האלוף יפעת תומר-ירושלמי, לרמטכ"ל כי היא מבקשת לפרוש מתפקידה. [במכתב](#) שבו הודיעה על סיום תפקידה ופורסם בכלי התקשורת, הפצ"רית הודתה כי היא אישרה את העברת הסרטון לגורמי תקשורת וכי היא נושאת באחריות מלאה לכך. היא נמנעה מלהתייחס לטענות נוספות שעלו ביחס לטיוח הבדיקה של הדלפת הסרטון ולדיווח כוזב לבג"ץ בעניין זה. [הרמטכ"ל](#) קיבל את בקשת הפצ"רית לסיים את תפקידה באופן מיידי, והתחייב לפעול "לייצוב הפרקליטות הצבאית ושמירה על חיילי צה"ל".

[בהודעה משותפת](#) של שר הביטחון והרמטכ"ל שפורסמה בחלוף כמה שעות, נמסר שהשניים סיכמו ביניהם כי "בהתאם לחוק השיפוט הצבאי, הרמטכ"ל יגבש רשימת מועמדים מומלצים לשר הביטחון לצורך מינוי פרקליט צבאי ראשי, אשר ידע לעמוד עם [כך במקור] האתגרים המשמעותיים העומדים בפני הפרקליטות הצבאית בעת הנוכחית, ובראשם ההגנה על חיילי צה"ל. שר הביטחון והרמטכ"ל פועלים ליצירת יציבות מיידיה בפרקליטות הצבאית, מתוך אחריותם למערכת ולחיילי צה"ל".

מהן הטענות העולות נגד הפצ"רית ובעלי תפקיד אחרים בפרקליטות הצבאית?

קיימים מספר חשדות עיקריים המופנים נגד הפצ"רית ובעלי תפקיד אחרים בסביבתה:

1. עצם ההדלפה לכתב חדשות 12 של הסרטון – הסרטון, הכולל תיעוד ממצלמות האבטחה במתקן "שדה תימן" המעיד לכאורה על התעללות של מי ששרתו שם באחד העצירים ומהווה חלק מחומרי החקירה בתיק הפלילי המתנהל נגדם, שודר על-ידי העיתונאי גיא פלג ביום 6.8.2024.
2. עריכה באופן מגמתי ומטעה של הסרטון ששודר – הסרטון שפורסם בחדשות 12 משלב שני סרטונים שונים, האחד קטוע של התיעוד של אירוע ההתעללות לכאורה בעציר הפלסטיני, והאחר תיעוד של עציר אחר שזולם ביום אחר. נטען כי העריכה של הסרטונים נועדה להעצים את הרושם ביחס לחומרת המעשים של החשודים, ובכך גם העצימה את הפגיעה הציבורית בהם ובמדינת ישראל, וכן נועדה להשפיע על החקירה נגד החשודים.
3. טיוח ומסמס של חקירת מקור ההדלפה – לצורך בירור מקור ההדלפה, הוקם בצה"ל צוות בדיקה מקדמית בראשו עמד סגן הפצ"רית, ואשר היו חברים בו קצין המשטרה הצבאית החוקרת (מצ"ח) וגורמים נוספים שלא היו מעורבים בחקירת החשדות לפלילים ב"שדה תימן". נטען כי דרך פעולה זו – בדיקה מקדמית תחת חקירה פלילית, שנוהלה על-ידי גורמים בפרקליטות הצבאית ובמשטרה הצבאית תחת גורמים חיצוניים לצה"ל – נועדה לטייח ולמסמס את בירור מקור ההדלפה, וכן כי בפועל הצוות לא פעל על מנת לרדת לחקר האמת. בתום חודשים רבים, הצוות הגיע לכלל מסקנה כי לא ניתן לאתר את מקור ההדלפה והמליץ על סגירת הליך הבדיקה (ראו, למשל, [כאן](#)). כל זאת, כאמור, כאשר הפצ"רית וגורמים בסביבתה הקרובה, היו מודעים לכל אורך הדרך למקור ההדלפה.
4. דיווח כוזב לבג"ץ בדבר הבדיקה של מקור ההדלפה – על-רקע הדלפת הסרטון וההליך הפלילי נגד המעורבים באירוע ההתעללות לכאורה בעציר

הפלסטיני, הוגשו לבג"ץ מספר עתירות (בג"ץ 33366-09-24, בג"ץ 34183-24), לרבות על-ידי חלק מן החשודים, בהן ביקשו העותרים כי בית-המשפט יורה על פתיחה בחקירה פלילית או משמעתית בעניין הדלפת הסרטון, שלא באמצעות הפרקליטות הצבאית או המשטרה הצבאית, בהיותם נתונים בניגוד עניינים. במענה לעתירות, המדינה השיבה כי הגורמים המעורבים בבדיקה המקדמית אינם נגועים בניגוד עניינים, וכי סגן הפצ"רית עומד בקשר עם היועמ"שית לממשלה בכל הנוגע לטיפול בעניין. עוד נטען על-ידי המדינה, כי בניגוד לעמדת העותרים, גורמים רבים נחשפו לסרטון בטרם הודלף, מה שהקשה להתחקות אחר מקור ההדלפה. במסגרת ההליכים בבג"ץ, הוסכם על-ידי המדינה כי המשנה ליועמ"שית לממשלה (תפקידים מיוחדים), יפקח על הבדיקה, וכי תהיה אפשרות להגיש ערר ליועמ"שית לממשלה על ההחלטה שתתקבל בצה"ל בתוך 60 ימים. על-רקע זה, **בפסק דין** מיום 2.2.2025, החליט בית-המשפט כי דינן של העתירות להימחק לאחר שמיצו את עצמן. בפסק הדין כותבים השופטים: "נבקש לציין, למען הסר ספק, כי הצעתנו למשיבים ניתנה בתום הדיון מבלי להטיל דופי בגורמים המוסמכים האמונים על הליכי הבדיקה והחקירה".

בהמשך לעתירות הנ"ל הוגשה לבג"ץ עתירה נוספת (בג"ץ 74997-08-25), ובה שבו העותרים על בקשתם כי בית-המשפט יורה על פתיחה בחקירה פלילית של מקור ההדלפה שלא על-ידי הפרקליטות הצבאית או המשטרה הצבאית החוקרת, ולחילופין, כי יושלם הליך הבדיקה המקדמית הנ"ל. בתגובה מקדמית מטעם המדינה שהוגשה ביום 16.9.2025, נמסר לבית-המשפט כי הליך הבדיקה המקדמית הגיע לכלל סיום וכי אין פעולות חקירה נוספות שניתן לבצע, וכי נמצא שאין בסיס להמשך טיפול במישור הפלילי: "לא נמצאה ולו אינדיקציה ראשונית המצביעה על מקור העברת המידע. כמו כן, התוחלת לביסוס תשתית ראייתית מפלילה בכלי חקירה נמוכה ביותר ואין בנמצא פעולות חקירה קונקרטיות שאותן ניתן לבצע והטומנות בחובן פוטנציאל ממשי לקידום הבדיקה הפלילית". להודעת המדינה צורפו בנספח עיקרי נימוקי ההחלטה של צוות הבדיקה המקדמית.

החשדות המופנים נגד הפצ"רית לשעבר ואפשר שנגד גורמים נוספים בסביבתה, הם כי הטעו ביודעין גורמים במערכת המשפט, לרבות את היועמ"שית לממשלה, וכן את בית-המשפט, בכך שהמדינה טענה כי מוצו מאמצי החקירה בניסיון לגלות את מקור ההדלפה, כאשר בכל אותה עת ידעו היטב מהו.

לשם השלמת התמונה יוזכר, כי **בדיון סוער** שקיימה ועדת חוקה, חוק ומשפט בכנסת ביום 29.1.2025, ביוזמת ח"כים מסיעות הקואליציה, תחת הכותרת "זיוף והדלפת הסרטון משדה תימן", מסר סגן הפצ"רית כי צוות הבדיקה המקדמית של מצ"ח שהוא עומד בראשו פועל בנחישות לסיים את עבודתו בהקדם האפשרי. הוא הבהיר כי אינו מטפל בתיק "שדה תימן" ולכן לא נמצא בניגוד עניינים, וכך גם גורמי מצ"ח המעורבים בבדיקה המקדמית, ולכן אינם מצויים בניגוד עניינים אישי או מוסדי. נציג פרקליטות המדינה בדיון הסביר כי היועמ"שית לממשלה וכלל המעורבים בתיק לא סברו שניגוד העניינים מצדיק הוצאה של בדיקת מקור ההדלפה מהפרקליטות הצבאית אל גורם חקירה חיצוני, וכי הפתרון שנבחר - צוות בדיקה המורכב ממי שאינם קשורים לאירוע - הוא פתרון מתאים. הוא טען כי יש להם אמון מלא במערכת הצבאית בבדיקת האירוע.

בימים האחרונים עלו [טענות](#) כי סגן הפצ"ר אינו ראוי לכהן כממלא מקום של הפצ"רית על-רקע התפקיד שמילא כראש צוות הבדיקה המקדמית.

כאמור, במכתב שבו היא מודיעה על סיום תפקידה, הפצ"רית לשעבר קיבלה אחריות להדלפת הסרטון, הגם שלא ברור מן המכתב מי עוד בפרקליטות הצבאית נמצא במעגל המעורבים במעשה זה. היא אינה מתייחסת במכתב לטענות האחרות שהועלו, כפי שפורטו לעיל.

מהו התהליך למינוי פצ"ר חדש?

תפקיד הפצ"ר הוא תפקיד חיוני בצה"ל ובמערכת המשפט, והוא נהנה מעיגון סטוטורי בחוק השיפוט הצבאי (החש"ץ). הפצ"ר הוא הגורם המוסמך לקבוע לגבי רשויות הצבא את המצב המשפטי הקיים (כלומר, מה חוקי ומה לא חוקי) ([הפ"ע 2.0613 "הפרקליטות הצבאית"](#), סע' 13), ויש לו סמכויות מרחיקות לכת בתחום אכיפת החוק ביחס למשרתים בצה"ל.

הפצ"ר נתון להנחייתו המקצועית של היועץ המשפטי לממשלה ולחוות דעתו המשפטית. עקרון זה נקבע לפני שנים רבות בפסיקה של בית המשפט העליון (בג"ץ 4723/96 עטייה נ' היועץ המשפטי לממשלה), ומעוגן כיום בהנחיות היועמ"ש לממשלה ("[הפרקליט הצבאי הראשי](#)", [הנחיית היועץ המשפטי לממשלה 9.1002](#)).

בהוראות הצבא נקבע מפורשות כי למרות כפיפותו הפיקודית של הפצ"ר לרמטכ"ל והשתייכותו למטה הפיקוד העליון של המטכ"ל, בעניינים מקצועיים "אין עליו אלא מרותו של החוק" ([הפ"ע 2.0613 "הפרקליטות הצבאית"](#), סע' 9א). מכאן החשיבות להבטיח את עצמאות הפצ"ר כ"שומר סף" מרכזי, ואת אי-תלותו בממונים עליו.

החשיבות להבטיח את אי-התלות המקצועית של הפצ"ר בממונים עליו מקבלת ביטוי גם באופן מינוי הפצ"ר, שזכה כבר לפני שנים רבות להסדרה ייעודית בחוק והיה מושא לדיונים של ועדות ציבוריות בעשור האחרון:

1. סע' 177א) [לחוק השיפוט הצבאי](#) (החש"ץ) קובע: "שר הבטחון, על פי המלצת הרמטכ"ל, ימנה פרקליט צבאי ראשי שהוא פרקליט צבאי ובעל נסיון משפטי של שבע שנים לפחות". ("פרקליט צבאי", בהתאם לסע' 177ג) לחוק, הוא מי שמונה על-ידי הרמטכ"ל על-פי המלצת הפצ"ר).
2. [ועדת טירקל](#) (שהוקמה על-ידי הממשלה בעקבות אירוע המשט ב-2010, ועסקה גם בבחינת מנגנוני הבדיקה והחקירה של תלונות וטענות בדבר הפרות של דיני הלחימה), המליצה כי כדי להבטיח את עצמאות הפצ"ר ואת אי-תלותו בממונים עליו, תשונה שיטת מינויו כך שימונה בידי שר הביטחון, אך על בסיס המלצת ועדה מקצועית-ציבורית, הדומה בהרכבה לוועדה הממליצה על מינויו של היועץ המשפטי לממשלה. עוד הומלץ כי היועץ המשפטי לממשלה יהיה יושב ראש או חבר הוועדה המקצועית-ציבורית (המלצה מס' 7: עצמאות הפצ"ר, עמ' 325-327, 354 [לדוח ועדת טירקל](#)).
3. [ועדת צ'חנובר](#) שהוקמה כדי לבחון את יישום דוח טירקל, החליטה לשנות מהמלצות הוועדה, ותחת זאת קבעה: "הפצ"ר ימונה בידי שר הביטחון על פי המלצת הרמטכ"ל, ובהסכמת היועץ המשפטי לממשלה. לשם כך יש

לתקן את סעיף 177 לחש"צ, המסדיר את מינוי הפצ"ר, באופן שיעגן בחקיקה את דרך מינויו" (סעי' 79 [לדוח ועדת צ'חנובר](#)).

4. הקבינט המדיני-ביטחוני [אימץ ביום 3/7/2016](#) את המלצות דוח ועדת צ'חנובר. עם זאת, תיקון סעי' 177 לחש"צ מעולם לא הושלם. בפועל, ביחס למינוי של שני הפצ"רים האחרונים היה היועמ"ש לממשלה מעורב והמינויים נעשו בברכתו.

5. בשורה התחתונה –

א. הסמכות למנות פצ"ר חדש היא של שר הביטחון, על-פי המלצת הרמטכ"ל.

ב. אומנם החלטת הקבינט על תיקון החוק כך שתידרש הסכמת היועמ"ש לממשלה למינוי טרם יושמה, אך ראוי כי כך יפעלו השר, הרמטכ"ל והיועצת המשפטית לממשלה, ודאי בנסיבות המקרה הנוכחי, כאשר יש חשיבות מיוחדת לשקם את האמון במערכת המשפט הצבאית, בארץ ובעולם, ובתוך כך את העצמאות ואי-התלות המקצועית של הפצ"ר.

בשולי הדברים, על-רקע דיווחים בתקשורת לפיהם נשקל מינוי לתפקיד הפצ"ר של מועמד מן החוץ, נדגיש כי כאמור, נדרש שפצ"ר יהיה "פרקליט צבאי", כאשר "פרקליט צבאי", בהתאם לסעי' 177(ג) לחש"צ הוא קצין בעל ניסיון משפטי של ארבע שנים לפחות שמונה על-ידי הרמטכ"ל על-פי המלצת הפצ"ר. כלומר, מינוי מועמד מן החוץ מותנה בכך שהפצ"ר (או ממלא מקומו) המליץ על מינויו ל"פרקליט צבאי" כתנאי מוקדם, מה שעלול להיות מסובך בקונסטלציה הנוכחית.

מה קובע החוק לגבי ממלא מקומו של הפצ"ר עד למינוי מחליף קבוע?

מורכבות נוספת נוגעת לשאלת מינוי ממלא מקום (מ"מ) הפצ"ר. זאת, על-רקע [הפרסומים](#) לפיהם הרמטכ"ל אינו מעוניין שסגן הפצ"ר המכהן ישמש בתפקיד מ"מ הפצ"ר לאור מעורבות אפשרית שלו בפרשייה.

סעי' 178א(א) לחש"צ קובע כי "נתפנה מקומו של הפצ"ר וכל עוד הפצ"ר החדש לא התחיל לכהן ... ימלא סגנו את התפקידים המוטלים על הפצ"ר".

שאלה היא מה עושים בהתקיים חשדות, שטרם התבררו בהינתן שהחקירה הפלילית שנפתחה עודנה בראשיתה, שסגן הפצ"ר המכהן אינו נקי ממעורבות בפרשייה הנחקרת. נראה שהקביעה בחוק, לפיה סגן הפצ"ר ישמש מ"מ הפצ"רית, היא אוטומטית ואינה נתונה לשיקול דעתו של הרמטכ"ל או גורם אחר. החוק נותן בידי הפצ"ר סמכויות רבות המחייבות איש של תפקיד בכל עת (למשל, הסמכות לאשר כתבי אישום במקרים מסוימים).

שאלה מורכבת יותר עשויה להתעורר ככל שסגן הפצ"ר הנוכחי יסיים אף הוא את תפקידו. סעי' 177(ב) לחש"צ קובע כי מינוי סגן פצ"ר הוא בסמכות הרמטכ"ל על-פי המלצת הפצ"ר. החוק אינו מספק תשובה לשאלה כיצד ניתן למנות סגן פצ"ר בהיעדר פצ"ר. בנסיבות אלה, מבחינה מוסדית-חוקתית, דרך הפעולה הראויה מחייבת מעורבות של היועמ"שית לממשלה.

השלכות הפרשייה במישור הציבורי והחוקתי

הפרשייה הנחקרת בימים אלה – הדלפת הסרטון ובעיקר הטענות בדבר טיוח החקירה של ההדלפה והטעיית בג"ץ וגורמים במערכת המשפט בעניין זה – היא אירוע המטלטל את אמות הסיפים בצה"ל ובמערכת המשפט, וחשוב שתיחקר עד תום. הדבר חיוני לשמירה על שלטון החוק ולשיקום הפגיעה באמון הציבורי במערכת המשפט הצבאית. נדרשת עתה פעולה נחושה מצד שר הביטחון, הרמטכ"ל והיועמ"שית לממשלה על-מנת לייצב את מערכת המשפט הצבאית ולשקם את האמון בה, בדרך של מינוי פצ"ר חדש בהקדם האפשרי. זאת, לצד קידום יעיל של החקירה עליה הורתה היועמ"שית לממשלה.

במינוי פצ"ר חדש חשוב להקפיד על תהליך מנוי ראוי ועל מועמד ראוי, בעל שיעור קומה משפטי וערכי. אסור שתהא פוליטיזציה של תהליך המינוי ואסור לנצל את המשבר לניגוח ולהחלשה של מערכת המשפט בכלל, ושל עצמאות הפצ"ר בפרט. חיוני שהשר והרמטכ"ל יפעלו בעצה אחת עם היועמ"שית לממשלה.

ההתבטאויות הפומביות התכופות של שר הביטחון מן הימים האחרונים מעוררות חשש בעניין זה. כך למשל, לאחר שהפצ"רית הודיעה לרמטכ"ל על כוונתה לצאת לחופשה, פרסם שר הביטחון [בהודעה](#) מיום 29.10.2025, בחוסר סמכות, כי "הפצ"רית לא תשוב לתפקידה כל עוד הפרשה נחקרת". [בהודעה](#) מיום 31.10.2025, עוד בטרם הפצ"רית לשעבר הודיעה לרמטכ"ל על החלטתה לסיים את תפקידה, נחפו השר "להדיח" אותה הגם שאין לו סמכות חוקית לכך ("החלטתי כי הפצ"רית יפעת תומר ירושלמי לא תשוב לתפקידה. ... נוכח חומרת החשדות ורגישות התפקיד הממונה על אכיפת החוק וקביעת הנורמות המשפטיות בכל צה"ל אין מקום להשיבה לתפקידה"). כאמור, [בהודעה](#) [משותפת](#) שלו עם הרמטכ"ל שפורסמה לאחר שהפצ"רית הודיעה על החלטתה לסיים את תפקידה, נמסר שהשניים סיכמו ביניהם כי "בהתאם לחוק השיפוט הצבאי, הרמטכ"ל יגבש רשימת מועמדים מומלצים לשר הביטחון לצורך מינוי פרקליט צבאי ראשי", ללא כל התייחסות לחובה לקבל את הסכמת היועמ"שית לממשלה למינוי. [בהודעה](#) נוספת שפרסם השר באותו יום הוא הודיע: "הבוקר הודעתי על הדחתה של הפצ"רית יפעת תומר ירושלמי מתפקידה ולא הסתפקתי בהוצאתה לחופשה. בנוסף יינקטו נגדה כל הסנקציות הנדרשות ובראשן שלילת הדרגות". זאת, הגם שאין לשר סמכות להדיח פצ"ר מתפקידו (והעובדה שבפועל הפצ"רית היא זו שהודיעה על החלטתה לסיים את תפקידה), והגם שלשר אין סמכות להורות שלילת דרגות של קצין בצה"ל.

כמו כן, פרשייה זו לא יכולה לשמש תירוץ שלא לחקור ולמצות את הדין במקרים בהם עולה חשד סביר להפרה של דיני הלחימה ושל פקודות הצבא על-ידי חיילי צה"ל, לרבות בהקשר של היחס לעצירים פלסטינים המוחזקים בידי צה"ל. באופן קונקרטי, גם בהקשר של ההליך המשפטי הפלילי שעודנו מתנהל בעניין ההתעללות לכאורה בעציר הפלסטיני במתקן "שדה תימן", שהדלפה של חלק מן התיעוד שלו עומדת ברקע הפרשייה הנוכחית.

גם בהקשר זה, הטענות מפי שר הביטחון ורבים אחרים במערכת הפוליטית ובשיח הציבורי, כי ההליך הפלילי המתנהל הוא בגדר "עלילת דם", והקריאות לבטל את ההליך הפלילי המתנהל (ראו, למשל, [כאן](#)), מעוררות קושי. כזכור, נראה שברקע ההדלפה של הסרטון מ"שדה תימן" כפי שכתבה הפצ"רית

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

www.idi.org.il

לשעבר במכתבה, עומד הניסיון לאזן את השיח הציבורי למול העליהם על מערכת אכיפת החוק וההסתערות של המון ונבחר ציבור על בסיסי צה"ל, על-רקע התנגדותם לחקור חשדות להתעללות בעציר.

בהקשר זה יש לזכור, כי שמירה על העצמאות המקצועית של מערכת המשפט חיונית לא רק לשלטון החוק, אלא גם לחוסן המשפטי והמדיני של מדינת ישראל במישור הבינלאומי, ובתוך כך ליכולת של מדינת ישראל להגן על המשרתים בצה"ל מפני סיכונים משפטיים במישור הבינלאומי. אם מערכת המשפט של צה"ל, והפצ"ר בראשה, לא יתפסו כמי שנהנים מעצמאות מקצועית, מדינת ישראל תתקשה לטעון שאין מקום לקדם מעבר ים הליכים משפטיים נגד חיילים ומפקדים שנטען נגדם שהפרו את דיני הלחימה, אלא יש לאפשר למערכת המשפט הישראלית קדימות במיצוי הדין עם החשודים. יש לזכור כי בעוד שבמדינת ישראל מערכת המשפט הצבאית היא זו האמונה על חקירת טענות להפרה של דיני הלחימה על-ידי המשרתים בצה"ל, במרבית מדינות העולם המערבי סמכות זו נתונה בידי מערכת המשפט האזרחית. כפי שקבעה ועדת טירקל, העצמאות המקצועית של הפצ"ר ושל קציני הפרקליטות הצבאית היא שמאפשרת להצדיק מצב דברים זה.

בנוסף, נראה שיש מי שמנסים לעשות בפרשייה הנחקרת קרדום לחפור בו כדי לקדם תכליות שבינן ובין שלטון החוק אין דבר וחצי דבר, ובתוך כך: החלשת מוסד היועמ"שית לממשלה ודה-לגיטימציה של היועמ"שית עצמה (למשל, [פורסם](#) כי יו"ר ועדת חוקה, חוק ומשפט, ח"כ שמחה רוטמן, מיהר לזמן דיון דחוף של הוועדה ליום 2.11.2025, במטרה למנוע מהיועמ"שית לממשלה להיות מעורבת בחקירת הפרשייה; העיתונאי עמית סגל טען ב[סרטון](#) שפרסם כי היועמ"שית לממשלה סייעה לכסות על מעשי הפצ"רית ("כסת"ח", בלשוננו), כאשר בטקסט [באנגלית](#) המלווה את הסרטון במדיה החברתית הוא אף כותב: "Israel's deep state exposed"; הצדקת הקידום של חוקי ההפיכה המשטרית (ראו, למשל, [כאן](#), להתייחסות שר המשפטים יריב לוין); הימנעות ממיצוי הדין עם מי שחשודים בפריצה לבסיס "שדה תימן" (כאמור, החקירה בעניין זה מתנהלת בעצלתים, כאשר חלק מאישי הציבור המעורבים שזומנו לחקירה נמנעים מלהתייצב במשטרה); והסטת תשומת הלב מחומרת הטענות להדלפת חומרים מסווגים על-ידי גורמים בלשכת ראש הממשלה תוך גרימת סיכון לביטחון מדינת ישראל.